

TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže

ŘÍJEN 2020

Nestoři v Praze

Čtrnáct zaslužilých vedoucích ze všech koutů republiky – ze Zlína, Brna, Plzně, Chodova nebo třeba Podbořan na Žatecku – zavítalo do Prahy. Setkání bylo do poslední chvíle kvůli současné koronavirové situaci tak trochu nejisté. Nakonec se ale dlouho připravovaná akce konala – a moc se povedla.

Během dvou dnů – čtvrtka 17. 9. a pátek 18. 9. jsme toho společně stihli opravdu hodně.

Ve čtvrtek jsme poobědvali v příjemné restauraci U Topolů, pohovořili o oddílovém životě a někteří zvládli navštívit výstavu Vandrovních knížek ve Vodárenské věži na Letné.

Zlatým hřebem programu pak bylo divadelní představení Kytice v Semaforu. Všechny nás potěšilo i osobní setkání s mistrem Jiřím Suchým. Národní klasik mezi nás přišel, zavtipkoval, pozval nás na semaforská prkna.

Ti, kdož v pátek ráno nespěchali domů, se šli projít ke Strahovskému klášteru a dále pak Novým Světem k Pražskému hradu. Průvodce Radovan Beneš všechny zaujal svými znalostmi a vypravěčským uměním. Prohlídka byla skvělá a zajímavá, krásné počasí umocnilo zážitek ze staré Prahy.

A co příště? Nejpozději za dva roky tuhle milou akci určitě zopakujeme. Možná zkusíme jiné divadlo, koncert, určitě ale navštívíme s Radkem Benešem další krásnou část Prahy.

*Ondra Mánek,
ústředí tomíků, Roztoky*

foto: TOM Chippewa

OBSAH

říjen 2020

- str. 4-5 Světluška 2020
- str. 6-7 Letní sraz tomíků
v Mikulášovicích, *Tomáš Fúsek*
- str. 8 Tábor zlatokopů na Vltavě,
Eliška Popelová
- str. 9 Letní turistický čtyřlístek,
Zdeněk Vejrosta
- str. 10 Covid Kadaotour Rakouskem,
Tom Weicht
- str. 11 Lotři objevovali Moravu,
Karel Neuschl
- str. 12 Letní tábor s Harry Potterem,
Zuzka Horáková
Táboření s Kometou,
Zdena Novotná
- str. 13 Případ ztraceného dědictví,
Sabina Kudláčková
- str. 14 Zlatokopové 2020, *Martin Soukup*
- str. 15 První tábor, *Michal Macho*
Klučanka mnoha generací,
Týna Zoufalá
- str. 16 Drak Šmak proti Sluníčkům,
Jakub Jílek
Sacharin a Rochnin na Kamence,
Pavla Skotnicová
- str. 17 Letní tábor jirkovských tomíků,
Jiří Černer-Červenáček
- str. 18 Tábor s Asterixem,
Vratislav Florián – Hroch
Tábor čar a kouzel na Hadovce,
Marie Höřlová
- str. 19 Letem světem od Veverků,
Noční běh, Petra Bílá
- str. 20 Brigáda jižní Čechy,
Tomáš Novotný
- str. 22-23 Jaká byla letošní táborová škola,
Týpí jako domov, *Martin Pejša*
- str. 24 Mikešovo nožobraní, *Jiří Lukeš*
- str. 25 Letní turistický sraz v Duchcově,
Dušan Petráš, Petr Teringl
- str. 26 Na Václava od Václava k Václavovi,
Petr Teringl
- str. 27 Tomíci přírodě, *Ořán Müller*,
Brigáda TOM Šlápoty,
Pavel Vaňásek
- str. 28 Co bylo, *Tomáš Novotný*
- str. 30 Ohlasy, Divočáci na veletrhu,
Pavla Skotnicová
Turistáku se nic nevyrovná,
Klárka Tuzová
Hop jubilující, slavící,
Turistický závod se nezastavil,
Tomáš Fúsek

Každý tunel jednou skončí

Nebaví nás to. Unavuje, štvě, možná demoralizuje. Vadí nám to v životě osobním, společenském. A protože jsme spolkoví lidé, tak hlavně v tom tomickém. Podruhé během letošního roku se děje věc, kterou jsme si sotva kdy uměli představit. Chod našich oddílů se zastavil. Ta malá mrcha nám brání vyrazit na schůzku, výpravu, plánovat společně oslavu výročí našeho oddílu, zajít s vedoucími po společné akci na pivo, brání nám chovat se normálně.

Ale ono to přeci pomine. Nezoufejme. Svět zažil horší katastrofy. Jen v posledních sto letech: našebabičky a dědové a také rodiče nás dříve narozených přečkali často útrapy s těmi dnešními nesrovnatelně. Tomíci tu byli před covidem – a není nejmenších pochybností, že tu budou i po něm. A v plné síle! Chce to trpělivost, dobrou mysl, naději. A sledujte, prosím, naše elektronická pojiťka. Internetoví číperové vás na nich v leccems dokážou zdokonalit tak, jak si to dnešní bláznivá doba žádá.

Držme si palce, přátelé.

Tomáš Novotný

SVĚTLUŠKA 2020

Zalovíte v paměti, kdy tomíci vlastně začali pomáhat Nadačnímu fondu se sbírkou pro Světlušku? A dokážete odhadnout, kolik se oddílům podařilo vybrat celkem peněz?

Tady je pár zajímavých čísel:

- ★ Tomíci sbírají již neuvěřitelných sedm let, od roku 2014.
- ★ Sedm statečných nevynechalo ani jeden rok! Jsou to oddíly TOM Maracaibo, TOM Tuří, TOM Chippewa, TOM Dakoti, TOM Oftalmo, TOM Robinsoni a TOM Otrokovice. Těmto sedmi oddílům se podařilo za sedm let nasbírat skvělých **689 647 Kč!**
- ★ Pouze jednou jedinkrát sbírku vynechaly oddíly Pawnee a Kadao.
- ★ Celkem si *světluškování* vyzkoušelo 27 oddílů.
- ★ Do ulic na pomoc Světlušce se během sedmi let vypravily tyto další oddíly: TOM S. T. A. N., TOM Arachné, TOM Zlaté šípy, TOM Lysáci, TOM Sihasapa, TOM Sluníčka, TOM Stopa, TOM Trilobit, TOM Divočáci, TOM Práčata, TOM Rokytá, TOM Lesani, TOM Zálesáci, TOM Veverk, TOM Pěšinky, TOM Kamínek, TOM Sedmička a TOM Kulíšci.
- ★ A jedno neuvěřitelné číslo na konec: **1 598 783 Kč** je celková částka, která se všem oddílům za sedm let podařila vybrat.

Klobouk dolů, tomíci!
(ústř)

Vy, naši milí tomíci, jste letos vlastně zachránili Sbírkové dny Světlušky. Věděli jsme, že přijdeme v důsledku zavření škol a mimořádných opatření o velkou část dobrovolníků. Pomohli jste nám i jako dobrovolníci na bēzích a postarali se, aby nikdo neztratil správný směr. Děkujeme, jsme na naše partnerství hrdí. A nezapomeňte, že kdykoliv byste potřebovali, máte za zády Světlušku připravenou pomoci.

Gabriela Drastichová,
ředitelka Nadačního fondu Českého rozhlasu

**TOM
Tuři**

**TOM
Chippewa**

**TOM
Oftalmo**

**TOM
Kamínek**

SVĚT 2020

**TOM
Pawnee**

**TOM
Zlaté šípy**

**TOM
Robinsoni**

**TOM
Kulíšci**

**TOM
Práčata**

**TOM
Pěšinky
a Ostrží**

LUŠKA

**TOM
Rokytná**

**TOM
Otrokovice**

**TOM
Sedmička**

**TOM
Veverk**

**TOM
Kadaň**

Letní sraz tomíků v Mikulášovicích

Měla to být výpravná akce pro více jak sto mladých tomíků. Měli vyrazit do srdcí obou národních parků v nejsevernějším koutě naší republiky. Národním parkem České Švýcarsko a sousedním německým Nationalpark Sächsische Schweiz byla připravena celá řada atraktivních výletů nejen do divoké přírody, ale i na dominantní památky, za poznáním a historií. To vše vzalo za své s příchodem koronavirových opatření.

Zpočátku to vypadalo na úplné zrušení srazu, bylo to jako na houpačce, ano, ne, ano, ne. Nakonec **ano** s určitými omezeními a jasně danými podmínkami.

Za to konečně **ano** patří velký dík zejména vedení města i dalším lidem, kteří nás podrželi. Poděkování patří také oddílům, které se nakonec rozhodly přenechat svá místa právě těm padesáti možným účastníkům s příslibem, že se za čas do tohoto krásného regionu sraz vrátí s plnou

parádou. Jsme moc rádi, že to nakonec bylo seskupení spřátelených oddílů z Moravy, tedy ze vzdálenějšího kraje. Všichni byli fajn, pohodáři, myslím, že jsme jako tomíci zanechali velmi dobrý dojem. Věřím také, že si to snad také užili, výletů a atraktivních míst bylo dost i přes některá omezení. Návštěvy zámků, rozhleden, zřícenin hradů, výstav, koupaliště, ale i sportovně orientační bloudění mnohé zaujalo.

Slavnostní zahájení na šluknovském zámku proběhlo za účasti předních představitelů okolních měst a navíc s kompletní prohlídkou všech prostorů i doprovodných výstav.

Tomíci si dokonce zkusili na výstavě *Čím platily naše babičky* navrhnout svoji hořcovou bankovku. Čtvrteční výlet na Pravčickou bránu a loupežný hrad Šaunštejn pořádně prověřil zdatnost našich dětí i jejich vedoucích.

Zajímavým zpestřením bylo také zdolání nejsevernějšího bodu České republiky nebo vystoupaní hned na několik okolních rozhleden. Ke srazu patří také táborový oheň s opékáním buřtů, všichni si s chutí zazpívali u kytary. Program byl nabitý, ani jsme se nenadáli a týden utekl jako voda. Koronavirem okleštěný sraz byl minulostí.

Velké poděkování všem vedoucím za pohodu, která zde panovala a také řidiči autobusu, kuchařkám ve školní jídelně, prostě všem, co sraz společně prožili.

Tomáš Fúsek,
TOM Stopaři, Mikulášovice

Dík patří samozřejmě šéfovi srazu Tomáši Fúskovi, členu spolkového náčelnictva. Věnoval akci organizované v nelehkých podmínkách velkou energii a hodně času.

TÁBOR ZLATOKOPŮ NA VLTAVĚ

„... to není, není loučení, ač chvěje se nám hlas, jsme spolu pevně spojeni a sejdem se zas.“ Nad hlavami modré nebe poseté hvězdami. Před obličejí praskající a hřející oheň, v uších valčiček na rozloučenou, v dáli šumějící voda, a před očima vzpomínky.

Vzpomínky na jedenáct jedinečnejch dní. Na rána, kdy budíčkem bylo svítící sluníčko a rosa na celtě, kdy den začínal opláchnutím ve Vltavě. Na ranní kakaa a čaje, na chleby s povídlama, nebo s máslem a vajíčkama. Na ranní koupele, válení se v rose, mlčenky, kilometry prochozené pozpátku, jedení krajíců chleba a pití vody z misky. Na rychlost, ponožkové pexeso, malování ušima, nosama a loktama, na hada z oblečení a na následný navlíkání tkaniček do bot.

Na všechny úspěšně či míň úspěšně sjetý jezy, na cákání, soulodění, na všechny kameny, do kterých jsme narazili nebo je přejeli. Na společné výlety v Rožmberku, Vyšším Brodě a Českém Krumlově. Na podvečerní nástupy, na večere ve skvělé partě lidí, na vzájemné strkání se do Vltavy, vodní a jiný bitvy, na házení kamínků a

na padající hvězdy nad hlavama při usínání pod širákem. Na zpívání s kytarou večer u ohně. Na noc strávenou na zřícenině Dívčí kámen. Na chvíle, kdy už to možná někdo chtěl vzdát, protože měl díky neustálému dešti několik dní jen mokré oblečení, boty, spacák a prostě všechno.

Ale jak řekl náš nejhlavnější vedoucí: „Na počasí nezáleží, když je dobrá parta.“ Na přesouvání se na nové tábořiště, taky na pár malých hádek, dřepování i na ty „šťastlivce“, jejichž lístečky se pořád pletly pod prsty při losování služby na mytí nádobí. Na sebezapření a barevný čáry, bahno i mouku na těle při křtění nových členů.

„... a sejdem se zas.“ Nás, dvacet osm jedinečných, protože ty nezapomenutelné chvíle jsme prožili spolu a každý něco ze sebe přidal. Možná se už nepotkáme všichni osobně. Ale ve vzpomínkách jistě. A často.

Konec července, poslední oheň a těch osmadvacet lidí se drží pevně za ruce. Tisknou se jeden k druhému, protože si všichni navzájem věnovali jedenáct táborových dní. Jedenáct nejhezčích, nejuprímnějších a nejšťastnějších dní v roce. Dali si navzájem kus sebe. Jistě, sůl je nad zlato. Ale čas je nad zlato ještě víc – a to i pro pacovské zlatokopy na Vltavě 2020.

Eliška Popelová,
TOM Šikulové, Kralovice

(Eliška Popelová navštěvuje TOM Šikulové a na tábor jezdí i s pacovskými tomíky.)

Letní turistický čtyřlístek

Čtyři dny – od úterý do pátku (7. – 10. července 2020) probíhal Letní turistický čtyřlístek – mini tábor TOM Vltavský paprsek.

V úterý 7. července 2020 proběhl první den našeho letního turistického čtyřlístku. Na program byly rukodělné aktivity - výroba čtyřlístku z moduritu a odlévání otisků rukou ze sádry, pohybové aktivity - hledání míst pomocí indicií, měšťani a pasák, oddychové aktivity - rébusy, petang, kroket a stavba věže.

Ve středu dopoledne jedeme na kole do veltruského parku na obhlídku pavilónů, na zmrzlinu a cestou zpět absolvujeme naši MTB časovku v Žižalách - ujeli jsme 18 kilometrů.

Během oběda na základně začíná pršet, ale ani to nás neodradí od vyjetí na vodu. Vltavu brázdí raft, 3 vydry a 3 paddleboardy - jezdíme hodku a půl, pak úklid, převlečení, teplý čajíček a pro pobavení pár her a testiků.

Čtvrteční dopoledne trávíme za pochmurného počasí v History - archeo parku Ledčice. Zde se stáváme archeology, procházíme strojem času, strílíme z luku, odkrýváme hrob s kostrou, brousíme kameny, drtíme obilí a zapalujeme oheň pomocí křesadla. Bylo to fajn.

Již za lepšího počasí putujeme naučnou stezkou u Ledčic a Mnětěžskou alejí, kde

kreslíme zážitky z archeoparku. Odpolední hraní Itálie na základně. Večer pak stavíme stany, povídáme si o oddíle a zpíváme za doprovodu tří kytar. Spaním na základně dnešní den končí.

Letní turistický čtyřlístek otvírá poslední den. Probouzíme se do krásného rána a teplota stále stoupá. Po snídani zaznívá heslo dne „Citius altius, fortius“ a naše netradiční olympiáda začíná: běh s taškou, trojskok pozadu, hod holínkou, hod míčem mezi nohama, střelba na kruh, střelba poslepu, míření ze shora, hod válečkem na cíl, vrh papírovou koulí, běh v kruhu, švihadlo.

Následuje oběd, balení stanů, vodní lítání, Divoký západ.

Na závěr rozdáme diplomy a snad zůstanou všem hezké vzpomínky na oddílovou akci, na které se nás objevilo pětadvacet.

*Zdeněk Vejrosta,
TOM Vltavský paprsek,
Kralupy n. Vltavou*

Covid

KADAOOutdoor

Rakouskem

Podivný rok 2020 nám ukázal, že stát se může cokoli. Přesto jsme se nenechali odradit a vydali se i v tomto covidovém roce na naši tradiční outdoorovou cestu. Měli jsme hotový itinerář cesty do Pyrenejí, bohužel plán jsme museli odložit.

Dali jsme tedy úplně narychlo plán cesty Rakouskem. Ještě v den odjezdu jsme „ladili“ místa našich noclehů a cestou jsme potvrzovali data našich příjezdů.

Náš autobus s cyklovleky naložený 36 koly, kajaky, barakami a ferratovými sety zamířil do vzdáleného Tyrolska, údolí řeky Lech. V městečku Reutte jsme zakempovali na 4 noci. Ve dvou dnech jsme spluli řeku Lech, zajeli jsme také do Německa a spluli příhraniční řeku Ammer. Navštívili jsme hrady na Reutte, které spojuje 405 metrů dlouhý visutý lanový most přes údolí. Skvělý den jsme strávili také devadesátikilometrovým cykloputováním z lyžařského střediska Lech (Voralgbersko), kam nás vyvezl náš bus. Odtud jsme již frčeli nádhernou cyklostezkou podél Lechu, přes Warth a Steeg zpět do Reutte.

Při přejezdu do druhého kempu jsme se zastavili v Scharnitz a spluli 15 kilometrů hraniční řeku Isar. Opět jsme vypluli z Rakouska a skončili v Německu, což se nám při našem putování stalo třikrát. Naším druhým tábořištěm bylo podhorské městečko Waidring. Borci vyjeli 11 km do kopce, většina vyjela i s koly lanovkou a pak všichni podnikli různé dlouhé okruhy v okolí. Velká parta navštívila nádhernou ferratu (C/D), přímo pod hlavním vrcholem. Spluli jsme krásnou řeku Saalach pod Loferem a ještě téhož dne odpoledne krátký sedmikilometrový úsek řeky Kössener Ache, krásnou soutěsku Entenlochklamm.

Tři noci utekly jako voda v řekách a my již mířili do posledního kempu naší cesty, Campanula kempu v Kolbnitz u řeky Möll v Korutanech. Cestou jsme vyjeli až do výše 2500 m.n.m, sedla Hochtor, na zná-

mé Großglockner Hochalpenstraße, která spojuje Salcbursko a Korutany. V sedle Hochtor jsme vyložili kola, ještě malinko nastoupali, někteří až k vyhlídce Franze Josefa s překrásným výhledem na vrchol Grossglockner. 90 – 110 kilometrů na kolech ze sedla dolů do Heiligenblutu a dále cyklostezkou podél řeky Möll až do našeho kempu bylo překrásných a také náročných. Český „ostravský“ kemp Campanula zaslouží pochvalu. Dá se zde grilovat, hrát volejbal a především zpívat i hodně přes půlnoc.

Během pěti dnů a čtyř nocí jsme využili mnoha nabídek okolí. Dělili jsme se na různé skupiny. Spluli jsme řeku Möll, lepší jezdci se vydali na řeku Lieser pod Gmündem. Podpora v podobě autobusu měla opět své opodstatnění. Zajímavé pak bylo večer u grilu vypravování.

Dvanáct dnů uteklo opravdu velmi rychle. Ukázalo se, že i narychlo připravená akce může dopadnout báječně. Díky všem za přípravu a Asociaci TOM a městu Opava za podporu.

Tom Weicht,
TOM Kadao, Opava

Lotři objevovali Moravu

Ke každému létu neodmyslitelně patří sjezd vody. Vodáctví má u Lotrů dlouhou tradici, proto jsme se s našimi staršími kluky na takové vodácké dobrodružství vydali. Bravurně sjíždíme peřejnaté horní úseky řeky Moravy a před sebou máme přes 60 km na vodě. Musíme je zvládnout nejdéle za 4 dny. Později se ale ukázalo, že to naše krátké putování nebude taková legrace.

Čelíme nástrahám počasí, přenášíme 17 jezů a všechny své věci vč. stanů, jídla, spacáků si vezeme na lodi. Stačilo by jediné „cvaknutí“ a z nadšeného dobrodruha se náhle stává dobrodruh promočený.

Každý den v jiném kempu, každý den stavění a bourání celého tábořiště, jídlo si připravujeme ve dvojicích na plynovém vařiči. Na každém jezu na řece je třeba těžkou loď vyložit, přenést a opět naložit. Ubývají síly a řeka nám chystá mnoho překážek na přenášeni a obeplutí.

A pak, když už si říkáme, že jsme na konci, nastupuje jeden malý drobný nepřítel. Komár. Tisícovky komárů. V úseku, kde již řeka moc neteče a krouží se v zapadlých údolích malebné Moravy, sháníme na poslední chvíli obchod a vykupujeme poslední repelenty. Po 4 dnech plavby jsme

v cíli naší cesty – Olomouci. Jsme unavení, plní štípanců, spálení od slunce, ale rádi, že jsme spolu. Za tu krátkou dobu jsme se hodně poznali a každý se o sobě a ostatních dozvěděl hodně věcí.

Lotři po týdnu dovedou postavit stan za 3 minuty, složí si plynový vařič a uvaří si večeři, dokáží se postarat o svoje věci, každý den vybalují a zabalují tábořiště, večery tráví u ohně povídáním, a když se přenáší jez, vzájemně si pomáhají. Tady vznikají životní hodnoty a postoje.

Už se zkrátka nemůžeme dočkat, kam si naplánujeme další vodácké putování na příští léto.

*Karel Neuschl,
TOM Lotři, Hronov*

Táboření Komety

Letní tábory pořádáme už od začátku devadesátých let. Účastníci našeho tábora jsou různých věkových kategorií a bereme i nejmenší děti s rodiči, většinou s maminkami. Tato praxe se nám doposud vždy osvědčila. Tábor se také snažíme uspořádat pokaždé na jiném místě.

Pro letošní rok jsme zajistili Deštnou v Orlických horách. Tentokrát jsme měli na táboře obzvlášť různorodé osazenstvo, takže po organizační stránce byl dost náročný. Děti od 6 – 11 let hrály celotáborem hru, starší účastníci trénovali na běžecký závod, který byl hned druhý den po skončení tábora a nejmladší děti plnily s maminkami „Kačeničku pohádkovou stezku“. Letos jsme zažili i kontrolu z ústředí. Přijel náčelník Tomáš Novotný s kolegy Tomkem, ale nevybrali si právě vhodný den. Když přijeli, měli jsme na programu celodenní výlet a v areálu mimo mě nebyla ani noha.

Náš výlet začínal návštěvou Masarykovy chaty na Šerlichu, kde byla možnost ochutnat výborné borůvkové knedlíky. Potom se pokračovalo na rozhlednu na Velké Deštné a zpět do tábora. Pro některé děti to bylo dost náročné, přesto se tváři-

ly spokojeně a tvrdily, že se jim výlet líbil. Maminky se domluvíly, že s malými dětmi pojedou na safari do Dvora Králové. Z výletu se vrátily otrávené, protože na safari bylo hodně lidí, všude tlačence, a tak si toho moc neužily.

Do celotáborovky jsme našim tomíkům zařadili sportovní olympiádu, lukostřelbu, překážkovou dráhu, hledání kytiček, poznávací hru, střelbu ze vzduchovky, turistický závod, noční hru, hledání pokladu a divadlo.

Předposlední den jsme věnovali turistickému závodu. Instruktorka Lenka s pomocníky se snažila připravit trasu, která by pokud možno co nejvíc odpovídala regulérnímu závodu. Přesto jsme museli určitou úpravu udělat, aby závod mohli absolvovat i ti malí s rodiči. Děti se na závod těšily, jednotlivé disciplíny si zkoušely už od začátku pobytu. Protože byly na závod připravené, akce se nám vydařila a zaujala i rodiče.

V pátek, poslední den pobytu, se usku-tečnil zlatý hřeb tábora – hledání pokladu. Děti jsme okolím tábora pořádně protáhli. Aby našly poklad, musely vyběhnout nahoru na kopec, na kterém byla sjezdovka. Po vylúštění zprávy psané morseovkou zjistily, že poklad se nachází úplně někde jinde.

Po večeri následovalo vyhodnocení celotáborové hry a příprava na táborák. Před zapálením táborového ohně zahrály děti divadlo, které si nacvičovaly každý den po večeri. Byly to tři krátké pohádky, dvě zpívané s kytarou a jedna mluvená. Letos jsme měli na táboře obzvlášť šikovné děti – není to tak pokaždé! Tábor byl zakončen táborákem a opečením špekáčků.

Dětem se tábor líbil, maminky byly nadšené. Souhlasily s doregistrováním dětí do oddílů, protože mají zájem i o zimní akce.

Zdena Novotná
TOM SKP Kometa, Brno

Letní tábor s l

Letošní téma letního tábora, který se konal od 2. do 14. srpna, nás přeneslo do světa mladého kouzelníka Harryho Pottera. Jeho příběh zná z knih J. K. Rowlingové a jimi inspirovaných filmů celý svět.

Z účastníků tábora se stali studenti Školy čar a kouzel v Bojanovicích a během dvou týdnů na táboře zažívali podobná dobrodružství jako Harry se svými přáteli Ronem a Hermionou. Vedoucí a instruktoři představovali učitelský sbor. Studenti byli rozřazeni celkem do šesti kolejí, které fungovaly po celou dobu tábora jako jejich rodina. Kromě společného boje proti pánu zla Voldemortovi jednotlivé koleje soupeřily také mezi sebou o školní pohár.

Jak to dopadlo? Dobře! Voldemort byl samozřejmě poražen, Bojanovice a celý

arry Potterem

kouzelnický svět byly zachráněny. Nezbyvalo nic jiného, než vyhlásit výsledek boje o školní pohár a užít si poslední večer na diskotéce, protože další den nás čekala cesta zpět do „mudlovského světa.“

Tímto bych chtěla poděkovat hlavní táborové vedoucí Hani Pani a všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na zajištění a organizaci letního tábora. Velké díky všem za krásných čtrnáct dní strávených v přírodě. A jak říkáme: *Kdo nezažil – nepochopí, kdo zažil – nezapomene.*

Zuzka Horáková,
TOM Kamínek, Chropyně

(redakčně kráceno)

Berounští Bobři strávili na přelomu prázdnin strávili 10 dní na svém nižbor-ském tábořišti. Po corona pauze se na tábor hrozně těšili. Byli rozděleni na čtyři detektivní týmy a v Detektivní akademii byli cvičeni v různých dovednostech. Každé ráno byla jedna dovednost vysvětlena a na ni pak byly celý den zaměřené hry.

Bobři v Detektivní akademii nejen studovali, ale i odpočívali. Kvůli velkým vedrům proběhla nejedna výprava k řece Berounce.

Předposlední den tábora vyrazily děti do města pátrat po ztraceném dědictví knížete Festunga. Nejprve se byly podívat na místě činu, které si zaznamenaly. Následně probíhaly zpovědi očitých svědků nejen na ulicích, ale i v restauraci a na nádraží.

Po konzultaci s generálním a výkonným ředitelem akademie bylo dohodnuto sledování popsanych zločinců. Úkolem bylo nepozorovaně zločince sledovat a až budou pohromadě (na povel generálního ředitele), zaútočit a zajmout je. Následně byli zločinci odvedeni do tábora, kde probíhaly výslechy.

Každý tým po ukončení výsledků označil hlavního zloděje. Sam Otnaf knížeti slíbil, že už to nikdy neudělá a s pomocí

četníka, bylo ukradené dědictví navráce-no do tábora. Knížeti osobně do rukou. Víte, jak se zloděj doopravdy jmenoval?

Sabina Kudláčková,
TOM Bobři, Beroun

hromadného rozpočtu party, ze kterého se nakupovaly vychytávky, které partám pomáhaly rychleji cestovat po mapě a dříve se tak dostat k nálezu zlata. Každý den se samozřejmě hrály hry, které se nesly v duchu zlatokopectví. Vyráběli jsme například krumpáče, stříleli ze vzduchovky, závodili na lodích, rýžovali zlato a tak dále.

Když nějaká parta došla do cíle mapy, Dawson City, získala indicie, které pomohly partám nalézt zlato. Zlato jsme proměnili za body, které skupinám pomohly do celkového bodování tábora. Poslední večer, kdy už všechny party měly nakopané nějaké zlato, se konala velká oslava. Jelikož jsme byli bohatí, mohli jsme si dovolit výborné burgery od našeho kuchaře Ťanga. Servírovala se také pizza a doslova proudem tekla točená kofola.

Možná by se zdálo, že něco podobného zažíváme na táboře každý rok, přesto musíme říct, že byl letošní tábor byl o trošku jiný, lepší. Měli jsme totiž nového člena - Isabelku. Je na vozíku. Děti si Isabelku velice oblíbily a hrály si s ní více než dost.

Letošním táborem se oddíl TOM Jeleni ze Sedlčan přesunul do roku 1896, kdy na Aljašce vypukl boj o zlato. Náročnou cestu trvající 14 dní jsme zahájili ve městěčku Zapadákov. Cesta začínala v Mexiku, vedla přes kanadské hranice až na Aljašku. Zlatokopecké party se posouvaly na mapě podle toho, jak se skupině dařilo vydělat peníze. Na začátku tábora se nejprve muselo vybudovat město. Stavěly se obchody, tvořily se nápisy, děti se seznamovaly s režimem tábora. Měnou byly americké dolary, které si děti vydělávaly. První týden si děti coby zlatokopové musely nakoupit potřebné vybavení, aby se dostaly přes kanadské hranice.

Součástí vybavy byl například krumpáč, puška, lopata, saně a další, které byly, samozřejmě zmenšené, vytištěny na 3D tiskárně. Druhý týden již peníze šly do

Nejkrásnější ze všeho nakonec bylo, když nám na konci tábora Isabelka řekla, že tolik kamarádů nikdy neměla a že se jí bude stýskat. Tyto chvíle nám, vedoucím i dětem, dělají největší radost. A přesně pro to, pro radost dětí, ty tábory děláme.

*Martin Soukup,
TOM Jeleni, Sedlčany*

První tábor

V červenci malí Oslíci z Lednice podnikli svůj první letní tábor v rekreačním středisku Hutník v Radějově. Téměř třicet Ledničanků bydlelo v chatkách a k dispozici měli celý areál včetně dětského a fotbalového hřiště a ohniště. Děti každý den soutěžily a užívaly si rozmanité táborové hry v týmu i individuálně. Skvělým zážitkem byla soukromá ukázka letu dravců, kdy si každé dítě dokonce mohlo vzít dravce na ruku. Nesměl chybět táborák, diskotéka a tombola o zajímavé ceny.

Malí Oslíci podnikli také dobrodružné výpravy o délce 4 resp. 7 km na rozhlednu Travičná a do výletního areálu Salaš Travičná. Na programu bylo i koupání v přírodní nádrži, diplomy za různé soutěže, ale třeba i za úklid chatek (pořádek musí být). Po celou dobu se o lednické děti starali vedoucí Miroslav Valčík, Michal Macho, Lenka Pazderská, Markéta Miklínová, Patrik Polzer, zdravotnice Vladka Weissbergerová, noční hlídač Tomáš Hrebeňák a ze spřáteleného oddílu Vlci Bílovec Jiří

„Johnny“ Johan a Pavel Kupka. Už teď vymýšlíme pro děti program tábora na příští rok. Tábor proběhne 14. - 21. srpna 2021. Zvažujeme prodloužení tábora na 10 dnů a budeme o této možnosti jednat s provozovatelem areálu. Tématem příštího tábora budou Piráti. Tak se těšte!

Samozřejmě dále pokračujeme v pravidelných setkáváních a podzim bude pro lednické děti pod křídly Oslíků plný her, pohybu a soutěží!

Michal Macho,
TOM Oslíci, Lednice

Děkujeme našim sponzorům, kterými jsou: Leroy cosmetics, Státní zámek Lednice, Hippoclub Lednice, Obvodní oddělení PČR Břeclav, Městská policie Břeclav, Racio s.r.o., Česká pošta s.p., Ladislav Klimovič, Libor Miklín, Renata Polzerová, Jaroslav Krejz, Vítka Demeterová.

Klučanka mnoha generací

Od svých sedmi let jsem jezdila na tábory s roztockými Svišti. Mám na ně do teď nejkrásnější vzpomínky a snažím se k turistickému životu vést i svou dvouletou dceru. A když se rozhodlo, že letošní tábor Kulišků (se kterými jezdím už pěkných pár let jako vedoucí), se bude konat na Klučance, už jsem si v hlavě malovala, jak Sárku provedu ke studánce, půjdeme na Kočičák, na Ostaš a na Hejdu, budeme sbírat borůvky, žvýkat štovík, koukat na mravence, odhánět vosy a vždy, když se přiblíží k horkým, ručně vyrobeným kamnům, zvednu výstražně prst. Vše se do puntíku splnilo!

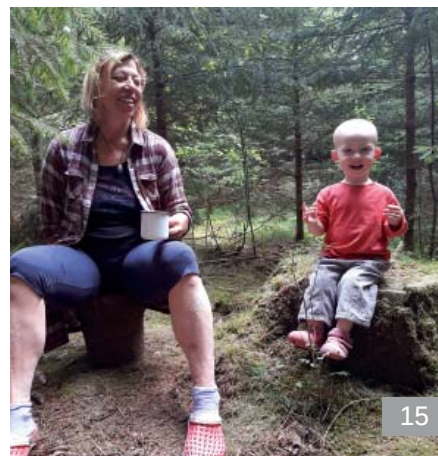
V rámci táborovky Čeští cestovatelé a osobnosti nebylo hry, kterou by si nemohla vyzkoušet i moje dvouletá treperenda. Hru na didgeridoo, klokaní skákání v Austrálii, indiánský lakros, taneček lidojedů v Africe s pokřikem "plesk plesk, mňam mňam mňam", i country tance zvládla na jedničku.

Celou dobu mohla přebíhat od jednoho Kuliška k druhému, navštěvovat týpí, sbírat s nimi dřevo, šišky a kůru a největší veselí bylo, když se stáhla vlajka a děti ji roztaženou nesly jako domeček.

Dokonce i mohla jeden večer zapálit lucerničku, což je jedno z nejvyšších významání na táboře!

Vždy jsem byla vděčná za sviští tábory, že jsem si mohla užít dětství a velmi děkuji všem, kteří umožnili i Sáře, aby si přičuchla k tomickému životu. Doufám, že jí to už nepustí, stejně jako mě.

Týna Zoufalá,
TOM Kulišci, Roztoky

Drak Šmak proti Sluníčkům

Dlouho očekávaný den konečně nastal. Tento rok byl začátek tábora pro náš oddíl poněkud nezvyklý. Převzali jsme tábořiště po skautech. Pár maličkostí jsme upravili podle našich představ, práce šla rychle od ruky a zanedlouho bylo hotovo. Nadešel den, kdy jsme zapálili náš první zahajovací táborový oheň. Tábořiště bylo kompletně postaveno, když nepočítáme pár drobností jako třeba držák na vlajky ke stožáru, či držáky umyvadel na mytí ešusů. Jako každý rok se plnily odborky, díky kterým jsme se mnohemu přiučili.

Letos jsme hráli Hobita. Cesta za slávou a za dobytím hory byla dlouhá. Během etap jsme se potýkali s nebezpečím nejrůznějšího druhu a vyzkoušeli si, jak se asi cítil náš hobit. Tábor utekl jak voda v řece, naše cesta za drakem se blížila ke konci.

Dvanáctý táborový den byl dnem, kdy jsme vystoupili na vrcholek Osamělé hory. Při pohledu na draka každý jen v duchu prosil toho nahoře o prášek na spaní pro draky. Největší pošetilci z nás sáhli jako první po drahokamu vedle jeho majestátní tlamy, ležící ledabyle na zlatých mincích. Následovně všichni rychle zmizeli z velké síně. Kdyby stál opodál nějaký náhodný kolemjdoucí, mýsl by si, že vědci vynalezli boty s rychlostí světla a že my jsme si koupili nejnovější a nejrychlejší model těchto bot. Drak se probudil a rozzuřil.

Samozřejmě jsme si na obranu vyrobili kopí a jakmile drak přiletěl, hned jsme je otestovali. Drak padl mrtev k zemi za doprovodu našeho radostného křiku. Následující den jsme bojovali o poklad v Bitvě pěti armád. Sjednotili jsme se, skřety porazili a rozdělili si poklad. Spokojeně jsme nakonec ulehli do svých spacáků, v některých případech pelíšků, a usnuli.

Další den pro nás přijeli tatínkové, maminky, bráškové, sestřičky, dědečkové, babičky atd. Upřímně, klidně bych ještě na táboře zůstal alespoň další týden a vyhubil třeba všechny draky světa.

Jakub Jílek,
TOM Sluníčka,
Litoměřice

Sacharin a Ro

I když témat na celotáborové hry může být nespočet, letos jsme sáhli do knihy Táborová dobrodružství. Zvědavě jsme vytáhli námět na Detektivní školu.

Přetvořili jsme ji ke svému obrazu, až na jména hlavních postav z Ruska. V nich jsme se orientovali snad až na konci tábora... Sacharin, Ivanov, Marija, Poguzov, Rochnin atd. Nicméně to byla náramná legrace a improvizace. Vedoucí se s danými jmény stávají každý večer herci a usnadňují vyšetřování mladým detektivům pohledem do minulosti. Scénky provázel rusko-polský jazykový přízvuk v různých kombinacích.

Záhadou byl ztracený rodinný recept na slavný dort – jahodový tolstolobik, ukradený cukrářské rodině Sacharinů. Divočáci vyzkoušeli kdecu: učili se azbuku, vyráběli dort, stopovali vězně, prověřili svou fyzickou zdatnost, učili se trpělivosti, spolupráci, zvládli detektivní šichtu až do pozdních nočních hodin a závěrem rozluštili detektivní případ na nedalekém panství Vikštejn.

I když v červenci táborové termíny

hnin na Kamence

značně propřely, náš konec měsíce byl prostě na jedničku. Jediná bouře nás vyhnala do Kamenky, jinak se sluče přehupovalo z východu na západ zcela bez mraků. Hygiena, vir ani žádný úraz k nám nezavítaly, šťastní a spokojení jsme odjeli divočit Zpátky do Beskyd. Díky, Kamenko: Dvě léta jsme zde tábořili, je čas prozkoumat další zákoutí naší zemičky!

*Pavla Skotnicová,
TOM Divočáci,
Frýdlant nad Ostravicí*

Dlouhá léta jirkovští tomíci jezdili každý rok na jinou táborovou základnu. Mělo to své kouzlo poznání. A také nás to mnohem naučilo. Avšak jednou se tento styl táboření změnil. Členská základna tomiků se ustálila, měli jsme již několik zkušených táborníků, a tak jsme se vypravili na tábořiště v Čachnově, nedaleko Svitav.

Bylo to pro všechny tenkrát hodně nové. Všichni poprvé zakusili, jaké to je mít v noci hlídku a probouzet své nástupce. Základna v Čachnově se nám zalíbila, rozhodli jsme se na ni jet v dalším roce znova. Dnes je tomu již pět let, co jsme zakotvili své toulavé tábornické nohy na jediné základně. Každý rok se vracíme domů. Při odjezdu se s táborníky loučí rodiče na nádraží a při příjezdu na konec světa je na nádraží s úsměvem a i slzou v oku vítá naše čachnovská babička.

V ten moment už mají táborníci za sebou město a všechnu civilizaci a čeká je jen dlouhých patnáct dní v přírodě. Chatkové tábořiště leží na louce, kterou celý den neopustí sluneční paprsky. Tábořiště z jedné strany kryje les a z té druhé pastviny, většinou obývané kravami.

Letošním táborem nás provázel Mauglí, přesněji řečeno Kniha džunglí. Během tábora byly jednotlivé etapy celotáborové hry věnovány krátkým výtažkům z knihy a doplněny hrami a úkoly. Pokud by mi před táborem někdo říkal, že během tábora budou táborníci po večerech předčítat vybrané kapitoly z knihy, zřejmě bych nevěřil. Ale ano, skutečně předčítali a sami se o čtení hlásili.

Vzhledem k těžké době jsme až do poslední chvíle netušili, zda za námi na tábořiště seskočí naši kamarádi z nebe. A přece, nad táborem se ozvalo letadlo a všem bylo jasné, že z něj vyskočí několik chlapíků, aby nás potěšili svou návštěvou. A samozřejmě, že táborníkům donesou poštu.

Je zvykem, že pošta z prvního táborového týdne padá z nebe společně s paragány. Měli byste vidět, jak se herda táborníků hrne k prvnímu chlapíkovi, co se nohama dotkne země. Někteří táborníci naše kamarády už poznají ještě před doskokem na zem podle barev padáků.

Táborové dny zalité sluncem, tedy ne vždy, některé byly zalité vodou a ne málo, byly plné tábornického života, her a zábavy. I přes všechna pravidla, se kterými jsme se na táboře museli popasovat, bublala voda v kotlících, pod kterými táborníci nejdříve museli rozdělat oheň. Během dne fungovala služba a v nočním čase bdělé hlídky. A každé ráno při nástupu stoupala k nebi česká státní vlajka.

Již jsem tak činil a činím tak s radostí i nyní – děkuji všem letošním malým i velkým táborníkům. Skutečně si letošní parťa sedla a budu moc rád, bude-li tomu tak i v příštím roce.

*Černer Jiří – Červenáček
TOM Stopaři, Jirkov*

Až do poslední chvíle nebylo vůbec jasné, jestli se náš tábor uskuteční. Nakonec jsme do Smrčné vyrazili a na břehu řeky Sázavy strávili skvělých čtrnáct dní, samozřejmě za dodržování nařízených bezpečnostních opatření.

Lid galský, vedený mohutným Obeliskem za přispění dobrých rad Asterixe, ochránil krásnou Kleopatru a téměř po dvou týdnech objevil a ulovil zlatého divočáka. Letošní „corona“ situaci si nenechali ujít pracovníci KHES, kterým důvěrně říkáme **tety z hygieny** a pocítili nás svou návštěvou. Ten den zrovna nešla elektřina. „No, co budete dělat?“, ptala se mě jedna z hygieniček. Já: „počkám, až to zase zapne“. Musel jsem volat až do elektrárny, aby poruchu urychleně opravili, neboť jsme měli v lednicích padesát jogurtů, dvě másla a kopu vajec (samozřejmě odděleně).

Nepouštěl jsem se raději ani do žádných dobrodružství. Poctivě jsme dodržovali všechna nařízení, mazali dětem rohlíky či housky ke snídani, vydávali všechna jídla v gumových zástěrách, gumových rukavicích a s rouškami. Nádobí myli a utírali jen vedoucí včetně úklidu umývárny i latrín. *Na všechno, na všecičko se ta zvědavá paní z hygieny vyptávala.* Odsouhlasil jsem jí tedy, že se naše družiny nepotkávají a pracují samostatně...(!)

Po pravdě ale: nedovedl bych si představit táborový ples oddělený podle skupin! Byl v rytmu elektro swingu a vydařil se! A půlnoční překvapení, kdy každý do-

stal patnáct svítících tyčinek, kterými se polepil, bylo to velmi působivé a zábavné.

Vedoucí letos makali na sto padesát procent, za což jim patří velký dík. Byl to takový zvláštní tábor, žádný výlet a to ani do nejbližšího městečka, minimální pracovní příležitosti pro děti (mohly vlastně uklízet pouze vlastní stany nebo chatky). Letošní tábor se vydařil a zařadí se na výsluní našich úspěšných táborů.

Vratislav Florián – Hroch (Obelisk)
TOM Klub lesní moudrosti,
Roudnice nad Labem

Tábor čar a kouzel na Hadovce

Tábořiště na Hadovce u Konstantinových Lázní se na čtrnáct dní proměnilo v kouzelnickou školu. Společnými silami se podařilo Skřítkům vyřešit všechny nástrahy a zlo bylo nakonec zničeno. Součástí tábora byl i miniputáček, což bylo pro děti velmi vítané zpestření a tábořiště na chvíli utichlo.

Velkou zábavou byly všem turnaje ve famfrpálu, který je i bez létání na koštětech náročný jak fyzicky, tak na postřeh. Chvilku trvalo, než jsme se všichni zorientovali v pravidlech, ale poté to už bylo prima a určitě budeme hrát i dál v průběhu roku. Užili jsme si všichni spoustu zábavy a jediné, po čem se asi nikomu nestýská, jsou noční hlídky. Letos poprvé jsme jeli na čtrnáct dní a velmi se nám to osvědčilo.

Týden je opravdu málo, doufáme, že nás snad zaměstnavatelé příští rok pustí na celý čtrnáctidenní tábor!

Marie Hörlová,
TOM Skřítky, Plzeň

Letem světem od Veverků

Tábor

Prvních čtrnáct dní letošního léta jsme my, Veverci, strávili na severu Čech, na Naději. Tématem naší celotáborové hry byli Kobercové, malí obyvatelé koberce, kteří každý den nebojácně putovali mezi vlákny a objevovali nová místa a stezky. Čas od času jsme se vydávali na cestu za dobrodružstvím, pokaždé v jiném týmovém uskupení. Do týmů nás losoval jasnovidný Kulénin kouleč, stroj, bez kterého žádné rozhodnutí není správné.

O dopoledních programech jsme se učili novým dovednostem a znalostem. Batikovali jsme, fotografovali, křesali oheň, vytvářeli kožené taštičky, modelovali z hlíny a pekli buchty i trdelníky.

Osm nás starších se muselo z tábora vydat na nebezpečnou cestu jako doprovod delegace významných Kaširijců.

Kvůli hygienickým opatřením bylo dlouho záhadou, zda se tábor vůbec bude konat, a proto se klaním před našimi vedoucími, že i když se vše muselo chystat na poslední chvíli, tábor byl senzační! Jela bych hned znovu!

Amálka Předotová

Brigáda

Letos jsem byla poprvé na asociační brigádě a hned mi bylo jasné, že to není naposled. Takovou bezva partu naladěných lidí pohromadě jen tak nepotkáte.

Baru Subaru Stuchlíková

Světluška

Již třetí rok jsme se zapojili do sbírkových dní Světluška. I v této nelehké době se nás sešlo mnoho. Měli jsme čtyři směny, během nich jsme prodávali všemožné předměty a největší úspěch měly báječné svítící kartáčky. Vybrali jsme přesně 9128 Kč. Akci jsme si moc užili a jsme rádi, že jsme mohli pomoci.

*Johča Jehlan Kolářová,
TOM Veverk, Brandýs nad Labem*

Noční běh

Všechno to začalo dotazem – chcete být dobrovolníci v Běhu pro Světlušku? No jasně! Posbírali jsme pár dostatečně starých nadšenců a připojili jsme se k jiným ostravským tomíkům v dobré věci.

Nadační Noční běh pro Světlušku je jedinečnou běžeckou událostí roku, při které nejde o čas, ale o zážitek a také chuť pomáhat. Všichni účastníci totiž svým startovním přispívají v plné výši na pomoc lidem se zrakovým postižením. Běh se tradičně pořádá ve velkých městech, jako je Praha, Brno, Jihlava, Plzeň či Olomouc.

Ostrava tento běh hostila poprvé a jako jediná nabízí pro konání události historickou industriální zónu Dolní oblasti Vítkovic. Díky tomu běh jistě získal na zajímavosti. Ne každému se podaří v naprosté tmě (Vítkovice zhasly všechna světla!) probíhat mezi giganty vysokých pecí, obklopeni hejnem nadšenců s čelovkami na hlavě.

My, tomíci, jsme pomáhali, kde se dalo. Někteří dělali směrníky, aby se nám ten roj světlušek někam nezaběhl. Jiní dělali zázemí tak, aby se sportovci měli kde převléct, popř. si uschovat věci. Další pracovali na registraci běhuchtivých světlušek a světlušáků, jiní prodávali dárkové předměty, které byly moc krásné a některé byly vyrobeny nevidomými.

Když se roj světlušek rozeběhl, byl to skutečně překrásný pohled. Dolní oblastí zněly tóny motivační **Rambo** hudby, která rozproudila krev snad každému.

Myslím, že mluvím za všechny, když slíbím, že se příští rok akce rádi znovu zúčastníme a staneme se součástí dobré věci s dobrým úmyslem. Neboť to byl krásný zážitek se spoustou milých lidí.

*Petra Bílá,
TOM Průzkumník,
Ostrava*

Letos jsme brigádnicili v Rožmberku, na základně, kterou nám stavba bohďá předá v zimě a kterou slavnostně otevřeme na konci května či v červnu 2021. Základna je to krásná, hrad i městečko jsou malebné. Náš dům stojí hned u mostu, za ním je ještě jeden domek, z gruntu přestavěný z původního vejminku.

A zahrada? Na té se právě makalo. Byla plná dřeva ze starých krovů. Považte. Dvě stě let staré trámy, které už nešly zachránit, prastará futra, okna... **Mně a mladému antikváři Václavu Holému** z královehradeckých Pěšinek to rvalo srdce, ale muselo to pod pilu. Zub času byl nemilosrdný. Dakotský Ořas vymyslel ve svahu skvělý amfiteátrík. Navršila se hlína, utemovalo se to dřevem i železem – a najednou je tam malé ohniště a sezení pro třicítku tomiček a tomíků. Když v noci zapálíte oheň, máte nad hlavou hvězdy, pod sebou Vltavu s Rožmberkem a vpravo, téměř na dosah, osvětlený hrad pánů z Růže, zatají se vám dech.

Mára Kuskov odjel s partou sekáčů a štípačů dvakrát do Pořešína, tam bylo také

co dělat. Šikovné slečny Eliška, Anička a Barča z Brandýsa a Kamenického Šenova pak opovrhly klasickým vzděláním a spárovaly a spárovaly. V chladu chodby, která je nejstarším dochovaným místem domu, trumflý myslím i zkušené zedníky.

Další borci zasypávali nopovou folii, štípali a nekonečné hodiny (opakuji, nekonečné!) vytahovali hřebíky ze dřeva. Stovky hřebíků. Tisíce hřebíků.

Motýl přiletěl z Opavy a s ním dívka Anežka. Připravili nám úžasnou přednášku podle kronik starého Břežana. Přítomní brigádníci jim doslova viseli na rtech, když povídali o požárech renesančních vsí, povodních, kroupách, požárech, první manželce Viléma z Rožmberka, požárech, druhé manželce Viléma z Rožmberka, požárech... Nikdy na to nezapomeneme. Všechno bylo tehdy dřevěné a doškové...

Stačili jsme těž splout Vltavu z Vyššího Brodu na Pískovnu, dobrých 25 km. Svítilo sluníčko, a tak občasná cvaknutí byla spíše zpestřením. Vyšlápli jsme na zámek, občas si dali pivo, pili hodně kafe, které nám Kudrnáč přivezl z pražské kavárny.

Nesmím zapomenout na Ofélii. Je jí 40 a víc a přesto všechny ty mladé hady zaujala a pobavila. Hned čtyřikrát. Jasné, myslím tím slavnou vodáckou bibli Zdeňka Šmída. Četli jsme si ji po večerech.

Dobrá práce, pěkný týden.

Tomáš Novotný

Jaká byla letošní táborová škola?

★ Skvělý kolektiv, originální program, plno nových nápadů, Sloup v Čechách – to je česká LTŠka. To jsou první pojmy, co mne napadly, když s odstupem tří dnů vzpomínám na tuto akci.

Program celé akce mne nadchl tak, že po absolvování workshopu lasování jsem si musel jedno trikové laso vyrobit a budu na sobě dále pracovat. Rozhodně nezapomenou na pobíhání po Sloupu bosky v oblečení z 19. století jako zástupce chudiny.

Hned den po příjezdu jsme s Bíbasem šli podat raport do naší klubovny a hned jsme nadhodili pár nápadů, co do oddílu dokoupit (jako třeba koš na disk golf), nebo jaké hry bychom mohli hrát na příští akci.

Lektři si zaslouží velké díky za to, co pro nás připravili a snad se zase brzy shledáme třeba na FunTOMu!

*Lukáš Hodek-Hodas,
Klub lesní moudrosti
Roudnice nad Labem*

★ LTŠka byla móóó dobrá. Líbily se mi jak hry, tak přednášky. Jídlo bylo naprosto báááječné! Co se mi nejvíc vrylo do paměti? Hodně jsem si užila vyzvědače, parádní byl fotografický workshop a taky přednáška o neverbální komunikaci. Díky moc!

*Natálka Krajínová,
TOM Zlaté šipy, Valašské Meziříčí*

★ Z letošní LTŠ jsem si odvezl neskutečné množství zážitků, nové zkušenosti a inspirace. Hodně se mi líbily přednášky o psychologii a o oddílech, protože mi tento způsob získávání informací vyhovuje a zároveň to byla témata, která mě dlouhodobě zajímají. Samozřejmě jsem také velmi vděčný za všechny náměty a druhy her, které nám tým lektorů předvedl. Ně-

které z nich se určitě někdy pokusím použít v oddíle.

Celkově hodnotím tento týdenní pobyt ve Sloupu jako velice pozitivní a příjemný zážitek, protože mi zase trochu změnil pohled na oddíl a vlastně trochu i na celý svět. A to je dobře. Jsem rád, že jsem mohl potkat všechny, kteří se letos zúčastnili a doufám, že se znovu někde někdy sejdem.

*Lukáš Balcer,
TOM Kulšci, Rostoky u Prahy*

★ Jaká byla letošní LTŠ? Samozřejmě naprosto parádní. Skvělí lidé, úžasný program a výborné jídlo. Odvezl jsem si spoustu zážitků a nový elán pro práci v oddíle. Rozhodně můžu tuto akci jen a jen doporučit.

*Tomáš Bíba – Bíbas,
Klub lesní moudrosti,
Roudnice nad Labem*

LTŠ 2020 očima vedoucích a instruktorů

I v době virové se podařilo uskutečnit Letní táborovou školu, letos na konci srpna na oblíbené základně tomíků ve Sloupu. Zájem tentokrát dokonce mírně převyšoval naše možnosti. Je dobrým signálem do dalších let, že se v oddílech najdou potenciální tahouni, kteří se chtějí vzdělávat, seznamovat či inspirovat.

Letos přijelo 27 účastníků, dnes již absolventů táborových škol. Ani tentokrát nechyběla tradiční témata, nově jsme zařadili například možnosti online schůzek a aktivit. Jako velmi oblíbené se ukázaly bloky externistů, kteří nás dlouhodobě podporují – zdravotník Košta se svým týmem, náčelník woodcrafterů Tomáš Sadílek a jeho přátelé, metodik Standa Preis a nově i s výbornou ukázkou turistických závodů Tomáš Fúsek.

Stále platí, že hlavním smyslem táborových škol je motivovat a spojovat mladé lidi stejného zájmu. Snad se nám to opět více či méně povedlo.

*Zdeněk Šmída, Tomek Hurt, Jirka Šmída,
Milan Blšák, Radka Šumerová, Matěj Chour, Mirka Matějková a Katka Hurtová*

★ Musím přiznat, že na LTŠku se mi původně vůbec nechtělo a první dny jsem měl i problém se z vlastní sociální bubliny dostat a chtěl jsem domů. To se naštěstí přehouplo a pak jsem si to už užil. Jen škoda, že to nepřišlo dříve. Jinak za mě organizačně a programově paráda, skoro bez chyb. To samé platí pro úžasnou kuchyni, tady opět smekám.

Jediné, co nás nebavilo, byly ty stromy, ale to vyvážila perfektní Matějova přednáška o neverbální komunikaci. Celkově byly přednášky moc příjemné, člověk si uvědomil důležité věci, které jen tušil a byl čas se nad nimi zamyslet.

Lektorský tým na jedničku. Možnost zasoutěžit si opět po letech s věkově rovnocennými (vyzvědači, orienták...) byla moc fajn. Takže velké díky za příjemný konec prázdnin!

*Adam Tvrz,
TOM Zlaté šipy, Valašské Meziříčí*

★ Moje pocity z LTŠ jsou opravdu velké. Myslím si, že mi to dalo hodně, a určitě spoustu z toho využiji v oddíle. V paměti mi asi nejvíc uvízly bloky psychologie, neverbální komunikace, bezpečnosti práce s dětmi, zdravotěda, fotografování.

Hodně se mi líbila kombinace teoretických bloků a těch, kdy jsme si hry sami vyzkoušeli. Jsem ráda, že jsme si mohli zahrát vyzvědače a zaběhnout orientační běh. A asi nejlepší je, že jsem potkala partu skvělých lidí a díky nim byl ten týden naprosto nezapomenutelný. Takže moc děkuji za skvělou organizaci i všem zúčastněným.

*Markéta Kalužová,
TOM KADAO, Opava*

LTŠ 2020

★ Na to, abych popsala LTŠ, bych potřebovala asi tak měsíc. Je to akce, na které se dozvíte spoustu úžasných věcí, ale taky zde potkáte řadu skvělých lidí. Když jsem odjížděla, bylo mi hrozně smutno, klidně bych tam zůstala další týden.

Ale trochu víc k samotné akci. Měli jsme velmi zajímavou přednášku o první pomoci, dokonce jsem si i zkoušeli resuscitaci. Nebo jsme měli blok o právní bezpečnosti, kde jsme si mohli zkusit, jaké je to být u soudu. To asi nezní moc lákavě, že? Můžu ale říct, že je to dobrá zkušenost a rozhodně to stojí za to.

Kromě přednášek jsme hráli i plno zábavných her. Vyzkoušeli jsme si i turistický závod nebo orientační běh. A pro ty, co milují hudbu, tady bylo ranní zpívání nebo pokud jste byli hodní, tak vás lektori za odměnu nechali zahrát na krásný klavír. Takže pro všechny, kteří zvažují účast, určitě jeďte!

*Maruška Rychlá,
TOM KADAO, Opava*

týpí jako domov

Lukostřelba. Umění obdivované, tajemné a uchvacující. Luk a šípy se asi navždy staly symbolem indiánů. Většina woodcrafterů, které znám, už někdy v životě střelila nebo dokonce mají vlastnoručně vyrobenou lukostřeleckou sadu. Pojďme si říct, co taková sada vlastně obsahuje.

Luk a šípy asi napadnou každého, ale ani s nimi to není jednoduché. Luky se v základu dělí na tři skupiny. Nejblíží lukům, které známe z filmů a knih, jsou ty anglické. Jsou celodřevěné a z jednoho kusu. Pak máme luky reflexní, které jsou skládané z různých materiálů a dnes často rozložitelné na tělo luku a jeho ramena. Ramena se dají měnit – a tím obměňovat vlastnosti luku. Poslední, nejmodernější, skupinou jsou luky kladkové. Pro většinu lidí jsou asi nejpraktičtější luky reflexní, a to z důvodů jejich dostupnosti a skladovatelnosti.

Teď chvíli o šípech. Dnes existuje mnoho materiálů, ze kterých se dají vyrobit. Pro většinu lidí jsou rozdíly podružné. Mnohem důležitější je zkontrolovat, zda šíp má správnou délku. Když šíp založím do luku a plně napnu, nesmí vypadnout. Nemá cenu kupovat šípy příliš drahé, často se ztrácejí.

Dále by se v lukostřelecké sadě měl vyskytovat chránič ruky. Ať s lukem začínáte nebo pravidelně střílíte, tětiva vás do té ruky prostě někdy praští. A kdo by chtěl ošklivou modřinu? Nakonec uvedme nepovinné, ale užitečné položky lukostřelecké sady. Jsou jimi chránič prstů, abyste si neotlačili prsty od tětivy, toulec, aby se šípy moc neztrácely a dobře se dobíraly a mnoho dalších vychytávek.

A na co tedy střílet? Dobře se hodí terč z měkkého materiálu, který jen tak neprostřelíte, výborný je i balík slámy na louce.

Než se příliš rozepisovat o terčích, raději se věnuji popisu vhodného místa pro lukostřelbu.

První věc, kterou byste měli vzít v potaz, je, kolik lidí čekáte a odkud vám mohou na střelnici přijít. Luk je přece jen zbraň a člověk by se podle toho měl chovat. Je vhodné hledat protisvah. Pokud totiž minete terč, v protisvalu se bude šíp snáze hledat. Pozor na stromy! V případě zásahu ničíte svoje šípy, a ani strom nechce být ostřelovaný.

Pokud máte pocit, že samotná střelba na terč je nudná, existuje víc lukostřeleckých disciplín. Mezi nejoblíbenější patří ústupová střelba a lovecká stezka. V první jmenované se vezme velký terč, na který se střílí. Po každém zásahu ustoupíte o přesně danou vzdálenost a znovu střílíte. Kdo dojde nejdál, vyhrál.

Lovecká stezka je zkouškou umění střelby z nezvyklého postavení, do svahu, ze svahu, v úhlu. Lukostřelec prochází po vyznačené stezce v lese a střílí na terče, které jsou umístěny v různých polohách. S lukem je možno vymýšlet mnoho dalších aktivit a zkoušet řadu dalších dovedností. Pokud si nebudete jisti, zkuste nahlédnout do *Svitku březové kůry*. Zde najdete další inspiraci. Teď vám už jen popřeji: lovu zdar!

S modrou oblohou

Jiří Pejša (Básník)

foto: Martin Pejša (Medvěd)

Mikešovo nožobraní

...řízný a vostrý občasník o nožích určený všem nožomilům

Joker Carbono NB 76

Ti starší si je ještě pamatují. Buď je nosili sami, nebo je měl na houbách tatínek, či děda. O čem mluvíme? O takzvaných selských nožích. Čepel bývala vyrobena z uhlíkové oceli, střenky pak zpravidla z buku. Pojistkou bylo pero, které kladlo mechanický odpor při otevírání i zavírání čepel.

V tehdejší Československu je vyráběly továrny Sandrik ve Vyškově na Moravě a ve Štósu na Slovensku. Sám jsem ho měl dvakrát. Poprvé asi v jedenácti letech, podruhé v pubertálních šestnácti. První zůstal někde v lese při sběru hub, druhý mi zmizel ze skříňky na chmelové brigádě.

Až teprve nedávno jsem k jednomu upravenému, se střenkami z pertinaxu přišel. Nožík je z pozůstalosti, s příběhem a citovým poutem – přece jej nebudu huntuovat. Podobné nože s názvem Sodbuster jsou k mání v různých internetových obchodech, ale buď mají střenky z plastu nebo mají čepel nerezovou z pochybného materiálu. Hledal jsem tedy dál. Nože Otter z německého Solingenu jsou sice tvarově i materiálově přesně to pravé, jenže podíl ruční práce a výroba v SRN z nich dělají zbytečně drahou záležitost.

A najednou tu byl: španělský nůž firmy Joker sídlící ve městě Albacete. Nožík s čepelí z uhlíkovky a dřevěnými střenkami z exotického dřeva bubinga. Pomocník do nepohody i na piknik za příznivou cenu, bez trčící pojistky, která při práci vadí ukazováku. Příločky pod střenkami jsou z oceli a mezi tím vším je na pohled tenká, ale děsivě řezivá čepel. Celý zavírák drží pohromadě mosazné nýty.

Při práci s nožem se jen potvrdilo, co jsem předpokládal. Materiálem proniká snadno, ať je to pečivo, ovoce, zelenina, tvrdý sýr či maso. Práce se dřevem v podobě prutů, jehel k sepnutí tee-pee nebo chlupatých dřevěk na podpal je radost. Jedovatě řezivá čepel dobře drží ostří a snadno se brousí. V kapse kalhot díky jeho nízké hmotnosti o noži ani nevím.

Pokud tedy „nutně potřebujete“ zavírací nůž bez pojistky, ze kterého tak trochu dýchá pohoda dávno uplynulých časů a nevádí vám, že po práci nožík otřete třeba o kalhoty, je to přesně on.

Jestli ale máte ve zvyku nůž odkládat do mokré trávy a nechce se vám po práci nůž čistit, zapomeňte na vše, co jste zde až do této chvíle četli.

Jiří Lukeš-Mikeš

Hmotnost: 80 g
Celková délka nože: 200 mm
Délka čepel: 90 mm
Délka zavřeného nože: 110 mm
Cena cca 600 Kč

Letní turistický sraz v Duchcově

Nebývá zvykem pojmenovat turistický sraz jménem historické osoby. Navíc cizince, který byl pouhým knihovníkem na zámku hraběte. Ovšem, je-li turistický sraz v Duchcově, není divu, že je pojmenován po osobnosti Giacoma Casanovy.

Giacomo Casanova se narodil v Benátkách v roce 1725, vystudoval na padovské univerzitě filozofii a práva a hodně cestoval. Jeho život bývá označován jako bouřlivý, ale byl spíše dobrodružný a družný.

Bývá spojován s milenkami a prostopášnostmi, ve skutečnosti se stýkal hlavně s diplomaty, státníky, umělci, šlechtici i duchovními. Dokázal využít svých kontaktů, své inteligence, duchapřítomnosti a odvahy k činům, za které mohl být oceňován i odsuzován. Vedl tedy dobrodružný život, ale na rozdíl od jiných dobrodruhů osmnáctého století se ničím netajil. Když se později dal na literární dráhu, o svých činech napsal zajímavá vyprávění.

Poslední roky Casanovova života jsou spojeny s Duchcovem, kde přijal místo knihovníka u hraběte Josefa Eusebia Valdštejna a kde také v roce 1798 zemřel.

17. letní turistický sraz v Duchcově byl společnou akcí Klubu českých turistů a Sokola. Celého pětidenního srazu se zúčastnilo 268 turistů a s příchozími na jednotlivé pochody celkový počet účastníků atakoval čtyři stovky.

Prvním dnem srazu byla středa 19.8., kdy se turisté vydali na krátké pochody okolím Duchcova, měli možnost se seznámit s městem, rozhlédnout se po okolí ze 42 metrů vysoké vyhlídkové věže kostela a projet se po lodičkách na přilehlém rybníku Barbora. Na břehu rybníka byl večer turistický sraz slavnostně zahájen, moderátorem byl samotný Giacomo Casanova, který dokázal svou znalost jazyků a schopnost komunikace. Mluvil totiž česky, přestože jeho rodnou řečí bylo benátské nářečí italštiny a své nejznámější dílo *Historie de ma vie* (Dějiny mého života) je sepsáno francouzsky.

Na čtvrtek a pátek měli turisté připraveny trasy do Českého středohoří, Kruš-

ných hor a Podkrušnohoří. Díky volné jízdence, kterou měli všichni ve startovním, mohli navštívit Flájskou přehradu, Český Jiřetín, Krupku i údajně nejmladší českou sopku Komáří hůrku, která je podle hotelu na vrcholu spíše známá jako Komáří vížka. V pátek se také konal autobusový výlet na rozhledny Jeřábina nad Litvínovem, Hláška u Hory svaté Kateřiny, Maják u Strupčic a Šibeník v Mostě.

Sobota byla hlavní den srazu, kdy se na trasy od 20 do 60 km po Krušných horách vydalo 343 turistů, i nedělní účast na trasách okolím Duchcova a Oseka do-

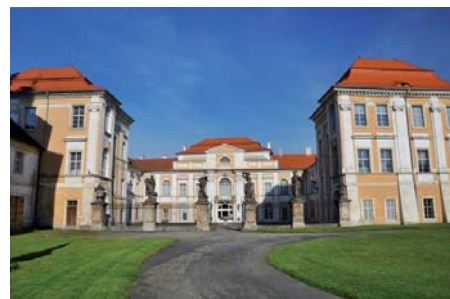
Z ČINNOSTI Klubu českých turistů

sáhla hezkých 275 účastníků. V sobotu večer při slavnostním zakončení předali pořadatelé z KČT a Sokola, za účasti partnerů z Ústeckého kraje a města Duchcova, mediálních partnerů České televize a Ústeckého deníku a předsedy a místopředsedy KČT štafetu pořadatelsví příštího srazu.

Pořadatelem 18. letního turistického srazu v roce 2022 bude odbor Dobrý hospodář z Olomouce. Pro předsedu odboru Rostu Klemeše byla hůl, kterou symbolicky převzal, dobrým znamením. Na minulém srazu v roce 2018 byl s holí francouzskou, tehdy byl totiž právě po úraze.

Dušan Petráš a Petr Teringl

Pražská oblast Klubu českých turistů oslavila 28. září – Den české státnosti – Svatováclavským pochodem. Letošní pochod byl ovlivněn koronavirovými opatřeními a také špatným počasím, přesto měl turistům co nabídnout.

Proč titulek od Václava k Václavovi? Trasa pětadvacetikilometrového pochodu totiž začíná na Proseku u kostela svatého Václava a vede okrajovými částmi Prahy do Vinoře, odkud startuje kratší, třináctikilometrový pochod. Cíl je ve Staré Boleslavi u Pražské brány a v cíli bývá pravidelně Národní svatováclavská pouť.

Na svatováclavské pouti bývá jarmark, kulturní program, zahrada s řemesly pro děti a rodiny, ale také výstava ostatků svatého Václava a výstava Palladia země české. Je považováno, po korunovačních klenotech a Relikviáři svatého Maura, za nejvýznamnější poklad českých zemí.

Palladium není totéž co paládium. Oba výrazy mají samozřejmě stejný slovní základ, Pallas je částí jména bohyně Atény. Paládium je název drahého kovu, běžně používaného třeba v zubním lékařství.

Posvátné palladium je artefakt, chrání město nebo zemi před pohromami, jeho název je odvozen od Athény ochránkyně. Palladium české země je kovový obrázek Panny Marie s Ježíškem v náručí, který podle legendy dostala svatá Ludmila při svém křtu od svatého Metoděje. Po její vraždě zdědil obrázek její vnuk kníže Václav, který jej neustále nosil při sobě.

Palladium české země bylo po Václavově smrti ztraceno, znovu prý nalezeno v jedenáctém století, za husitských válek zničeno a v patnáctém století znovu odlito podle zachovalého popisu, z původního slitku kovu. Nyní je originál Palladia uložen v samostatné kapli v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi.

O prohlídku mariánského reliéfu i pouťové oslavy byli letošní účastníci Svatováclavského pochodu ochuzeni. Přesto měl pochod svůj poklad, ne tak vznešený, o to však zábavnější.

Trasa pochodu vede přes Jenštejn, kde stojí vodní hrad. Protože 28. září začíná Měsíc věží a rozhleden, domluvili jsme s kastelánem hradu Zdeňkem Šimerkou na vstupném na hrad pro účastníky pochodu

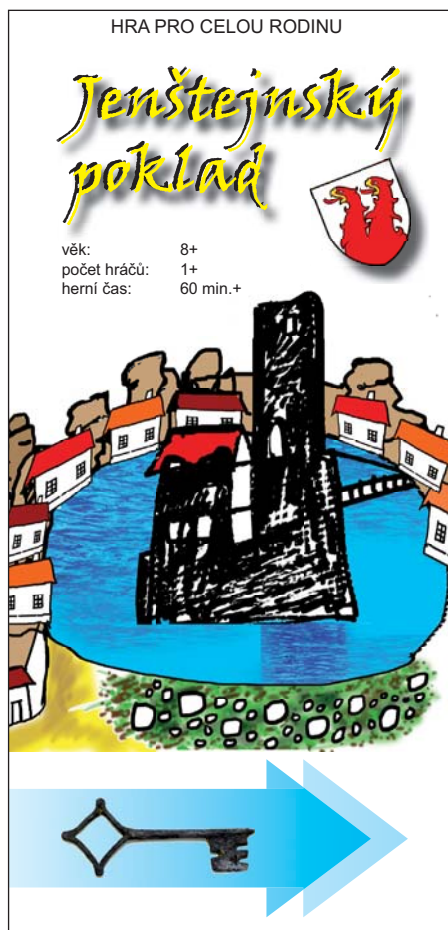

za symbolickou korunu. Pochodníci přitom měli možnost se seznámit s hrou o Jenštejnský poklad. Užili si zábavu v prostorách středověkého hradu a v jeho blízkém okolí.

Hrad Jenštejn rozhodně stojí za návštěvu, je otevřen o víkendech do konce října a potom v sezóně od dubna.

Petr Teringl

HRA PRO CELOU RODINU

Jenštejnský poklad

věk: 8+
počet hráčů: 1+
herní čas: 60 min.+

Chcete si užít opravdu velké množství zábavy v prostorách středověkého hradu a jeho okolí?

Láká vás řešit neobvyklé situace pomocí vlastní hlavy, umíte se vypořádat se všemi nástrahami nelehkého putování?

Chcete najít poklad, který se může ukrývat kdesi ve zdech Jenštejna?

Herní plán **Jenštejnský poklad** lze zakoupit v hradní pokladně za cenu 100,- Kč

Bližší informace na <https://muzeumbrandys.cz/>

Hrad Jenštejn, V Podhradí 8, JENŠTEJN

Přejeme Vám dobrou zábavu!

OBLASTNÍ MUZEUM PRAHA-VÝCHOD BRANDYS nad Labem - STARÁ BOLESLAV

Středočeský kraj

Tomíci přírodě

Sluncem prohrátá část roku je pomalu za námi. Příroda se odebírá k odpočinku. My se uložit k zimnímu spánku nemůžeme a ani nechceme. Určité zpomalení či občasné zastavení ve zběsilém tempu je někdy důležité a do určité míry nezbytné. Podzimní rána zahalená mlhou a tajemstvím nás přivádí do úplně nového světa.

Příroda se ozývá novými zvuky a vůněmi. Zastavme se na chvíli, abychom vjemy z okolí mohli dosyta naplnit všechny naše smysly. Může to přinést novou inspiraci do dalších dní.

Od jara jsme se zdokonalili ve výrobě roušek, mytí rukou a dalších aktivitách spojených s novou situací nejen v naší zemi. Tábory a další spolkové aktivity žily dále svým životem, i když někdy na nás mohl doléhat stín obav, jak to může dopadnout. Vždy to nějak dopadne, ať už se strachujeme či nikoli.

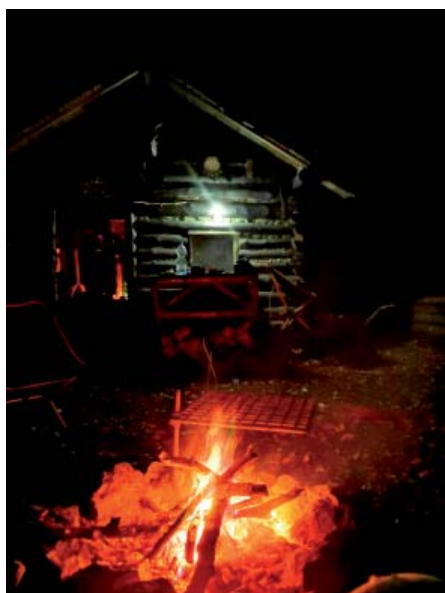
Příjemnou možností je bezesporu pobyt venku. Nejlepší ochranou je slunce a les. Podporují nejen imunitu jako takovou, ale především *vytváří podmínky* pro zdraví, je to další z důvodů, proč mít k celé přírodě hlubokou vnitřní úctu.

Až budete brouzdat naší krásnou zemí, můžete sbírat plody a během zimy je použít do krmítek a krmelců v blízkém okolí. Ze zbytků materiálů ba dokonce z odpadů můžete vyrobit rozličná krmítka. Pokud bydlíte na vsi, můžete do lesa a na palouk odnést zbytky z kuchyně. Bydlíte-li

ve městě, lze sušit nesněžené pečivo a také s ním lesním a dalším zvířátkům přilepšit. Je mnoho dalších aktivit, jak se podílet na rozvoji zdravého a bohatého prostředí.

I když nás na podzim, zdá se, dohání druhá vlna epidemie, v toulání přírodou nám to snad nezabrání. Prosíme, myslete na to a sdílejte své zážitky s ostatními třeba na asociálním fejsbuku, díky!

*Oťan Müller,
TOM Rytíři Lužických hvozdů,
Dobranov*

Brigáda TOM Šlápoty

Konec srpna byl na Kamence ve znamení brigády. Dvě přízemní místnosti – kotelnu a bývalou dílnu bylo nutné připravit pro rekonstrukci.

Firma přišla vyřezat a odmontovat vše, co šlo a pak jsme brigádníčili. Vynesli jsme všechny možné trubky, kotle a různé krámy ven před stodolu. Následovala doslova chemická očista kotelný a všeho kolem.

Umyli a odmastili jsme stěny a stropy a opravili omítky. Nezapomněli jsme ani na kompletní rekonstrukci, opravu a vyčištění staříčkových oken a mohu říct, že se moc povedla a okna ještě poslouží.

Elektrikář zabudoval do těchto místností kvalitní zářivkové osvětlení, aby bylo na montáž vidět. No a potom se vymalovalo. Malovat se bude ještě jednou, až bude namontována nová technologie.

Nakonec jsme dodláždili kotelnu, protože kotlem chyběly kachlíky. Na závěr jsme vše vyčistili, umyli okna, dveře a dlažby, aby firma nastoupila do perfektně připravené stavby.

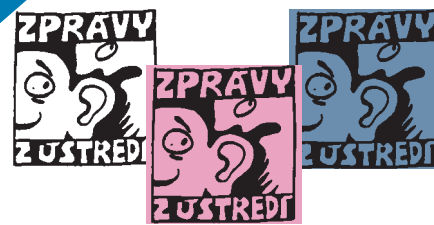
*Pavel Vaňásek,
TOM Šlápoty, Vítkov*

PS: Vítkovským tomíkům a Pavlu Vaňáskovi patří poděkování za velký kus odvedené práce!

(ústř)

Co bylo o prázdninách a také v září a říjnu 2020

■ Tomíci vyrazili na letní tábory, kterých bylo pěkných 127, což bylo milé a neočekávané.

■ Ústředí navštívil půlroční Vilda Mánek. Přivezl s sebou maminku Ivetu a seznámil se s roztockými želvy.

■ Nova, královna informací, překřtila v jinak pěkné reportáži Tomka Hurta na *Tomáše Kunsta*. Ať žije umění!

■ Šéf tomíků položil kytici k památníku Milady Horákové, političky zavražděné komunisty.

■ Tomíci z Chippewy putovali na táboře Středozemí, opavské Kadao se obrátilo do minulosti, Kulíšci z Roztok objevovali Ameriku a lovosičtí Vejři putovali po Hvězdách.

■ Tomáš Fúsek uspořádal srdnatě sraz v Mikulášovicích, sraz malý a covidem stíněný, ale o to milejší a dobře zorganizovaný.

■ Tomíků si všiml rozhlas, Blesk i televize Děčko.

■ *Mami, babi, mám se tu dobře, jen jsem ráno zvracel a jinak nikdo nechcípá*, tak skautská vedoucí Maňule popsala novinám, co všechno píší děti z táborů domů.

■ Tomášové Novotný a Hurt navštívili několik táborů a viděli Kulíšky na Klučance, poděbradské Robinsony Vítka Dvořáka v Hostinném a taky akční hronovské Lotry v jejich rodném městě. Ti se měnili během skvělých Hronovských slavností v gondoliéry a oba návštěvníky pěkně převezli.

■ Oderské Šlápoty zaplavily Kamenku pestrostí svých táborových krojů a měly se tam dobře.

■ Veverk Joachym se sám rád rozhodl, že nechá komixové politiky a palby jedním směrem a bude se věnovat radostnějším tématům.

■ Na Polaně se makalo, aby tam bylo líp, ale hlavně, aby bylo hotovo dřevo, provedeny různé drobné úpravy a natřeny všechny střechy a stříšky.

■ Bezmála třicítka tomíků z celé radostně odroušované země se sjela do Sloupu a prožila tam sedm dní táborové školy vedené Zdeňkem Šmídou a jeho kolegy.

■ Lukáš Hušek, fundraiser ústředí a tahoun mnoha projektů, se oženil s přítelkyní Andreou a fotky z jejich svatby ozdobily sociální sítě tomíků.

■ Tomíci z osmnácti oddílů poletovali po českých a moravských městech pro Světlušku. V patách jim byla blížící se druhá vlna koronaviru, ale tomíci byli čilí a vybrali rekordních 264 190 Kč.

■ Anežka Klabanová a Tomáš Novotný všem sběračům poděkovali v dopise vedoucím a šéf tomíků požádal zástupkyni

Nadačního fondu Světlušky paní Gábinu Drastichovou, aby tomíci byli více slyšet v Českém rozhlasu, když už tolik let a tak vzorně sbírají pro dobrou věc právě pod jeho hlavičkou.

■ Třicítka krásných mladých lidí pracovala pilně a nepřestajně v Rožmberku. Spárovaly se zdi, vyklízela zahrada, řezalo, odhřebíkovávalo, šikovní mladí mužové budovali terasy a napínali nový plot.

Václav Holý z hradeckých Pěšinek, milovník starožitností, našel několik historických nápisů na prkýnkách víc než sto let starých a **byl šťastný**. Mára Kuskov vozil menší, pobočnou brigádní partu do Pořešína, kde se štípalo a rovnalo dřevo. K tomu připočteme sjezd krásného kusu Vltavy a návštěvu hradu Rožmberk a máme krásnou akci.

■ Ústředí požádalo návštěvníky chalup, aby ctili pravidlo, že o tomické ceny mohou žádat jen registrovaní členové spolku a že praxe, kdy registrovaný žadatel bere za nižší cenu partu kamarádů, kteří nemají se spolkem nic společného, je falešná a prázdná.

■ Do Prahy se sjela patnáctka seniorních vedoucích našeho spolku, společně poseděli v hospůdce, navštívili představení Kytice v Semaforu a měli radost z toho, že je přišel pozdravit i legendární Jiří Suchý, žijící klasik.

■ Přerovští Lišáci radostně oslavovali padesátku svého oddílu a tahoun oddílu Láda Župka o tom napsal na ústředí.

■ Představení spolků byli poněkud zděšení tím, že z někdejšího odboru pro mládež se stalo oddělení, z něhož po několikeré reorganizaci zůstali čtyři úředníci.

■ Vyhlášení grantových programů nabralo zpoždění a spolky evidentně čekají nejisté časy.

■ V Turistovi vyšel radostný úvodník předsedy klubu o soužití tomíků a KČT, který přiměl některé bezprostřední aktéry tohoto dění ke vzpomínkám a úvaze, že Hela Landová (pozdrav do Šluknova!) v tom tehdy určitě nebyla sama a že to byly, nazíráno optikou dneška, docela milé a *budovatelské* časy.

■ Eliška Popelová z kralovických tomíků napsala na web naší asociace krásný článek o vodáckém táboře pacovského oddílu, takový, který potěší srdce každého vedoucího a ze kterého je jasné, že práce u tomíků a pro tomíky má smysl.

■ Ve Frýdlantu nad Ostravicí, v zapůjčené základně, která od března slouží tomíkům, se sešlo vedení spolku. Diskutovalo o aktualitách, rozhodlo o mírném zvýšení příspěvků do spolku pro rok 2021 a také vzalo

na vědomí ne zcela skvělou finanční kondici spolku, kterou prověří zejména první pololetí příštího roku.

■ Na tomíky a celý národ se valila druhá vlna koronaviru, vlna obří a nechutná, o které jedni říkali, že ji zavinil ministerský předseda a jeho parta a jiní si mysleli, že jsme k tomu přispěli tak nějak všichni, naší radostí, naším těšením se na normální časy, českou, moravskou a slezskou nedisciplinovaností.

■ Vláda podruhé omezila činnost spolků a tomíci, skauti, pionýři či woodcraftaři zamkli svoje klubovny, přestali jezdit na výpravy a pokud se vůbec sešli, tak jen distančně.

■ Zástupci České rady dětí a mládeže znovu navštívili ministerstvo školství a jednali se se státním tajemníkem Jindřichem Fryčem a také s náměstkyní ministra Karlem Kovářem a Zuzanou Matuškovou. Dostalo se jim příslibu vylepšení komunikace v situaci, kdy po oddělení sportu zanikl odbor pro mládež a vedení ministerstva poměrně složitě hledá nový funkční modus vivendi.

Zástupci spolků kvitovali též příslib nekomplikovaného a brzkého vyplacení finančních prostředků na jaře 2021.

■ Po Kamence se rozlévalo blahodárné teplo vyráběné novým mocným peletkovým kotlem tuzemské značky Atmos a Pavel Vaňásek si nepřestajně medil.

Letní sraz 2021 Hledáme pořadatele

Vážení kolegové,
léto sice zrovna skončilo, ale my už nyní hledáme pořadatele letního srazu. Právě teď začíná čas příprav! Kdo bude tím pořadatelem? To je zásadní otázka, na kterou hledáme odpověď. Rádi bychom našli takového pořadatele, který se s chutí a vervou pustí do příprav a uspořádá letní sraz v roce 2021.

Kdo převezme štafetu od Tomáše Fúsky a jeho mikulášovických Stopařů? Ačkoliv sraz byl poznamenán koronavirovou nejistotou, nakonec se velmi vydařil, jak jste si sami mohli na stránkách tohoto čísla přečíst.

Zájemce o pořádání srazu prosíme, aby nám dali vědět do poloviny prosince na mail Tomáše Novotného ton@a-tom.cz.

Děkujeme.

Divočáci na veletrhu

V druhém zářijovém týdnu probíhal ve Frýdlantu nad Ostravicí již 4. ročník veletrhu zájmových kroužků. Divočáci zde prezentovali svou činnost nejen za poslední rok. Spoustu dětí si odneslo náš oddílový letáček. Následující týden na první schůzce ve školním roce se mnoho z nich ukázalo a my doufáme, že s námi budou divočit co nejdéle.

V rámci veletrhu jsme představili také turistický závod, kterému se dlouholetě věnujeme. Návštěvníci si prostřednictvím kartičky "Turistický závod do škol" vyzkoušeli minizávod. Úspěšné jsme ocenili odměnou, mezi nimi byl i náš pan místostarosta a desítky dětí.

*Pavla Skotnicová,
TOM Divočáci,
Frýdlant nad Ostravicí*

Turistáku se nic nevyrovná!

Jmenuji se Klára Tuzová, je mi 11 roků a chodím do turistického kroužku, který na naší škole vede paní učitelka Lenka Slabáková. Paní učitelka nám začala do kroužku nosit časopis TOMÍK. Jsou v něm zajímavé články a hezké fotky. Proto bych také chtěla do Tomíka něco napsat o našem turistáku.

Turisták mě baví ze všech kroužků nejvíc. Vyzkoušela jsem snad všechny krouž-

ky, ale turistáku se nic nevyrovná. Když přišla karanténa a zrušily se závody, tak se mi strašně stýskalo po běhání. Jakmile začaly kroužky, nevynechala jsem jediný z nich. Paní učitelka nám ho dala dvakrát týdně a makali jsme pořád závody na jeden kilometr, dva kilometry, tři kilometry, 500 a 100 metrů.

A potom konečně začal krajský pohár v Brně Kníničkách. Náš kroužek závodí za Kometu Brno. Závodu se zúčastnila celá moje rodina, kromě nejmladšího brášky. Celý náš oddíl byl natěšený, protože toto byly opravdu velké závody. V noci přišlo, takže jsme všichni doběhli špinaví, ale s dobrou náladou. Dokonce jsem chvilku nevěděla, kudy mám běžet, ale naštěstí mi poradili a odečetli z času skoro minutu jako zdržný čas. Mamka turisták nikdy neběžela, tak jsem se bála, aby se neztratila. A mamka si to moc užila a tatka s mladším bráchou taky, já samozřejmě nejvíc. Většina dětí z našeho klubu se dostala na bednu. Hodně z nás postupuje na Mistrovství České republiky.

V turistáku jsme s paní učitelkou kromě znalostí a běhu vyzkoušeli i střelbu ze vzduchovky a bruslení na kolečkových bruslích. Kromě toho vyrábíme i do Jungle parku. Většina z mých kamarádů má turisták taky jako nejlepší kroužek a všichni se těšíme i na čisté běžecké závody.

Ráda bych také něco napsala o našem letním táboře. Škoda, že jsme se ho nemohli letos ani já a ani bráška zúčastnit.

Třeba se to podaří příště.

*Klárka Tuzová,
TOM Kometa, Brno*

Tomík č. 116,
říjen 2020

Časopis turistických oddílů mládeže.
Vydává Asociace TOM ČR
s podporou Ministerstva školství,
mládeže a tělovýchovy ČR

Redakce:

ústředí Asociace TOM,
ulice Palackého 325,
252 63, Roztoky.
Tel. 220 910 460, 220 910 314
mobil: 777 322 785
E-mail: ustredi@a-tom.cz,
www.a-tom.cz

Číslo do tisku připravili: Jiří Chour,
Tomáš Novotný,
Zuzana Antoňová, Petr Balcer,
Petr Teringl
Grafika: Jiří Chour

Foto obálka: Ondra Šejtka
ostatní fotografie: oddíloví vedoucí
Příspěvky a fotografie vedoucích jsou
zveřejňovány bez nároku na honorář
a vracejí se jen na vyžádání.

Náklad 800 výtisků.

Vydání tohoto čísla podpořil
Klub českých turistů.

**Uzávěrka lednového TOMÍKA
je již 28. prosince**

Hop jubilující, slavící

V neděli 11. října oslavil abrahámoviny Ivo Skoček Hop. Všichni víme, co jsou abrahámoviny! Všichni známe Hopa! Jeho hry, nápady, soutěže, ale i skvělé postele, police, siluety hořců, všemožných piždů, venkovní hry a hříčky, zkrátka vše, na čem pracuje s nerozlučným partákem Yourym...

Náš tomický svět je díky Hopovi veselější a hravější. Stejně jako on ve svých padesáti.

Tak všechno nejlepší, milý Ivoši!

Všichni

Turistický závod se nezastavil

Turistické závodění patří prostě k tomíkům, stovky nadšených závodníků se každé jaro těší až se setkají se svými kamarády ze všech koutů naší republiky při prvním společném porovnání fyzických sil. Letos tomu bohužel bylo tak trochu jinak. Jarní celostátní soutěže se musely zrušit a krom internetových virtuálních TZ se nic nepořádalo.

Vše se trochu uvolnilo v průběhu června, kde se nám opět rozjely alespoň krajské soutěže a zájem byl opravdu velký. První celorepublikový závod se konal až po prázdninách v Mikulášovicích. Běželo se Mistrovství České republiky v turistickém závodě smíšených dvojic a také dlouhý závod zvaný Long.

Na sto třicet závodníků se sjelo na sever Čech a setkání to bylo skvělé. Někteří závodníci se viděli téměř po roce, a tak rivalita a soupeření bylo v podstatě až na druhé koleji. Kamarádství a zážitky z prázdnin byly rázem v popředí zájmu všech, kteří do Mikulášovic přijeli, přesto na trati nikdo nikomu nic neodpustil. Vždyť šlo přeci o mistrovské tituly. Dalším vrcholem sezony bylo rovněž Mistrovství České republiky v Kraslicích a sice v soutěži jednotlivců. Také tam startovalo spoustu závodníků, kteří se nominovali, tentokrát však především na základě aktuální formy s přihlédnutím k výsledkům z loňské sezony.

Výběh do sjezdovky řádně prověřil připravenost všech závodníků. Závody v obou městech se těšily zájmu i představitelů místních samospráv, krajů i Senátu, natáčel se také šot pro televizi pro pořad „Sport v okolí“. Podrobné výsledky naleznete na oficiálních stránkách TZ: www.turisticky-zavod.cz. Těšíme na další setkání při závodech!

*Tomáš Fúsek,
člen rady turistických závodů*

